॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७ ॥ घृतेति घृतयोन्यःघृतयोनयः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ वसोर्धारामंदाकिनी

तंचोरुवेषाःसुश्रोण्यःसहस्रंसुरयोषितः॥ रमयंतिनरश्रेष्ठंगोप्रदानरतंनरं॥ २५॥ वीणानांवल्लुकीनांचनूपुराणांचसिंजितैः॥ हासैश्चहरिणाक्षीणांसुतःसप्र
तिबोध्यते॥ २६॥ यावंतिरोमाणिभवंतिधेन्वास्तावंतिवर्षाणिमहीयतेसः॥ स्वर्गच्युतश्चापिततोनृलोकेप्रसूयतेवैविपुलेगृहेसः॥ २७॥ इतिश्रीमहाभार
तेअनु० आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेगोप्रदानिकेएकोनाशीतितमोऽध्यायः॥ ७९॥ ॥ ७॥ वसिष्ठउवाच घृतक्षीरप्रदागावोघृतयोन्योघृतो
द्भवाः॥ घृतनद्योघृतावर्तास्तामेसंतुसदागृहे॥ १॥ घृतंमेहृदयेनित्यंघृतंनाभ्यांप्रतिष्ठितं॥ घृतंसर्वेषुगात्रेषुघृतंमेमनसिस्थितं॥ २॥ गावोममाग्रतोनित्यंगा
वःपृष्ठतएवच॥ गावोमेसर्वतश्चैवगवांमध्येवसाम्यहं॥ ३॥ इत्याचम्यजपेत्सायंप्रातश्चपुरुषःसदा॥ यदह्नाकुरुतेपापंतस्मात्सपरिमुच्यते॥ ४॥ प्रासादाय
त्रसौवर्णावसोर्धाराचयत्रसा॥ गंधर्वाप्सरसोयत्रतत्रयांतिसहस्रदाः॥ ५॥ नवनीतपंकाःक्षीरोदादधिशैवलसंकुलाः॥ वहंतियत्रवैनद्यस्तत्रयांतिसहस्र
दाः॥ ६॥ गवांशतसहस्रंतुयःप्रयच्छेद्यथाविधि॥ परांवृद्धिमवाप्याथस्वर्गलोकेमहीयते॥ ७॥ दशचोभयतःपुत्रोमातापित्रोःपितामहान्॥ दधातिसुकृता
न्लोकान्पुनातिचकुलंनरः॥ ८॥ धेन्वाःप्रमाणेनसमप्रमाणांधेनुंतिलानामपिचप्रदाय॥ पानीयदाताचयमस्यलोकेनयातनांकांचिदुपैतितत्र॥ ९॥ पवित्र
मग्र्यंजगतःप्रतिष्ठादिवौकसांमातरोथाप्रमेयाः॥ अन्वालभेद्दक्षिणतोव्रजेच्चदद्याच्चपात्रेप्रसमीक्ष्यकालं॥ १०॥ धेनुंसवत्सांकपिलांभूरिशृंगींकांस्योपदोहां
वसनोत्तरीयां॥ प्रदायतांगाहतिदुर्विगाह्यांयाम्यांसभांवीतभयोमनुष्यः॥ ११॥ सुरूपाबहुरूपाश्चविश्वरूपाश्चमातरः॥ गावोमामुपतिष्ठंतामितिनित्यंप्र
कीर्तयेत्॥ १२॥ नातःपुण्यतरंदानंनातःपुण्यतरंफलं॥ नातोविशिष्टंलोकेषुभूतंभवितुमर्हति॥ १३॥ त्वचालोम्नाथशृंगैर्वावालैःक्षीरेणमेदसा॥ यज्ञंवहतिसं
भूयकिमस्त्यभ्यधिकंततः॥ १४॥ यथासर्वमिदंव्याप्तंजगत्स्थावरजंगमं॥ तांधेनुंशिरसावंदेभूतभव्यस्यमातरं॥ १५॥ गुणवचनसमुच्चयैकदेशोनृवरमयैष
गवांप्रकीर्तितस्ते॥ नचपरमिहदानमस्तिगोभ्योभवतिनचापिपरायणंतथान्यत्॥ १६॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ पानीयदाताजलधेनुदाता ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

Digitized by Google